

Hvorledes vil det da gaa, naar egentlige Reserveofficerer skal føre Kompagnier paa fuld Styrke forsynede med alt behørigt Skyts under Krigsoperationer?

Det Svar, der maa gives paa dette Spørgsmaal, nødvendiggør den her foreslaaede Omformning af Infanteriet, men de samme Hensyn og de samme Erfaringer gør sig paa tilsvarende Vis gældende for Artilleriets Vedkommende. Artilleriets Afdelinger har efter Hærloven af 1922 en meget indviklet Organisation, idet alle Udviklingsformer er repræsenteret fra rene Reserveformationer til fuldt færdige Linieformationer. Reserveformationer i Feltartilleriet betegner sikkert under moderne Krigsforhold en mangelfuld Ordning, men med saa svage Rammer og saa ringe Øvelse af Reservebefalingsmandskabet, som vi har i i vort Artilleri, er de simpelt hen ubrugelige. Det rationelle maa, naar rene Linieformationer af økonomiske Hensyn ikke kan faas, være Opstilling af ensartede Linieafdelinger paa 2 Linie- og 1 Reservebatteri.

Forslaget, som ganske følger dette Synspunkt, betyder, ihvorvel det af økonomiske Grunde har en let Reserveafdeling mindre end Hærloven af 1922, alligevel en meget stærk Forøgelse af Artilleriets Kvalitet. Af Personel spares der ved Forslaget 1 Korpsofficiant af 2den Grad samt 8 Oberstløjtnanter af Reserven, 6 Kaptajner af Reserven og 38 Sergenter af Reserven, og samtidig forøges Personellet med 5 Oberstløjtnanter, 10 Kaptajner og 17 Premierløjtnanter, 12 Overofficierer, 10 Officierer samt 1 Løjtnant af Reserven. For at opnaa forsvarlige Uddannelsesforhold ved Batterierne forøges det Antal Mand, der aarlig indkaldes til Artilleriet, fra 1 100 til 1 260, og Antallet af Befalingsmandselever foreslaas forhøjet fra 90 til 112 samtidig med, at det Antal Menige, der holdes inde til fortsat Tjeneste, formindskes fra 195 til 182.

Samme feltmæssige Princip, som er lagt til Grund for de to foregaaende Vaabens Vedkommende, er fulgt med Hensyn til Ingeniørkorpset. I Stedet for 3 Pionerbatailloner med tilsammen 3 Linie- og 6 Reservekompagnier foreslaas her lige omvendt 3 Pionerbatailloner, hver paa 2 Linie- og 1 Reservekompagni, og i Stedet for 1 Telegrafbataillon med 2 Linie- og 1 Reservekompagni foreslaas 1 Telegrafbataillon paa 3 Liniekompagnier. Samtidig foreslaas Ingeniørdirektionen og det selvstændige Bygningsdistrikt nedlagt. Chefen for en Pionerbataillon skulde herefter tillige være Chef for den militære Bygningstjeneste i

det paagældende Divisionsomraade. Korpset forøges med 1 Kaptajn, 2 Stabsofficierer og 2 Haandværkere. Der spares 1 Oberst, 1 Premierløjtnant, 2 Korpsofficierer af 2den Grad, 2 Overofficierer, 4 Kaptajner af Reserven, 4 Løjtnanter af Reserven, 2 Sergenter af Reserven og 1 Haandværker.

Foruden ved de alt anførte Besparelser søges de foreslaaede meget betydelige feltmæssige Forøgelser dækket dels ved en Formindskelse af Personellet i de øvrige Korps, Teknisk Korps, Forplejningskorpset, Sanitær- og Veterinærkorpset, dels ved Ophævelse af Generalstaben som selvstændigt Korps samt ved Ophævelse af Generalinspektoraterne for Fodfolket og for Rytteriet og endelig ved Ophævelse af Landstormen. Generalstaben foreslaas henlagt under Generalkommandoen, fordi denne er Hærens øverste Troppeinstans, Mellemløbet mellem Krigsministeriet og Afdelingerne. Den meget paakrævede, organisatoriske, snævre Forbindelse mellem Overgeneralen og Generalstaben vil paa denne Maade være tilvejebragt allerede i Fredstid. Den for Troppetjenesten fjerne Stilling, som Generalstaben hidtil har indtaget, vil ophøre, Overgeneralens Stab kan i Fredstid være formeret og have Arbejdsdeling aldeles som i Krigstid. Landstormens Ophævelse er sagligt, militært set uden Tvivl berettiget. Den er forsvarsmæssig neppe Pengene værd. Havde den endda vist sig som et folkeligt, pædagogisk Bindeled mellem Hæren og Nationen, der satte Fart i den frivillige Korpsbevægelse og gengav Skytteforeningerne Lyst til at tage forsvarsmæssige Opgaver op, saaledes som det var Mening, da de i sin Tid blev stiftet, var Hensigten til en vis Grad naaet, saa vilde Landstormens militære Eksistensberettigelse have været mindre tvivlsom, end Tilfældet er nu.

Det foreliggende Lovforslag berører kun Landhæren, ikke Marinen, men jeg anser det for givet, at betydelige Beløb vilde kunne bespares, hvis Marinen var rede til med samme Resolutthed og Offervillie som Hæren at fjerne alle Udgifter, der ikke krigsmæssigt set er absolut nødvendige og hensigtsmæssige. Paa tilsvarende Maade vilde klækkelige Besparelser formentlig kunne naas gennem en Forenkling af den militære Centraladministration, naar der i Stedet for de to Ministerier oprettedes to Departementer under Forsvarsministeriet, et Landforsvars-Departement og et Søforsvars-Departement, hvortil skulde føjes et Luftforsvars-Departement. Allerede i 1915 krævede Venstres Fører, J. C. Christensen, som det vil erindres, vort Forsvar forsynet